

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 1 ad L 190 - Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer (Ophævelse af fartøjsgodkendelse og modernisering af efterforsknings- og indvindingstilladelser m.v.) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 1

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17/4-09 fra Rohde Nielsen A/S, jf. L 190 - bilag 2.

Svar

Ad pkt. 1)

Rohde Nielsen A/S redegør for, hvorfor det efter firmaets opfattelse ikke er nødvendigt at ændre de eksisterende regler. Jeg skal i den forbindelse henviser til min besvarelse af spørgsmål 2. Her udover skal jeg henviser til side 1-2 i den tidligere miljøministers besvarelse af 13. april 2007 af spørgsmål 26 til L 161 fra folketingsåret 2006-07, ligeledes vedrørende kommentar til materiale fra Rohde Nielsen A/S' foretræde. Svaret er vedlagt.

./.

Ad pkt. 2)

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 2. Særligt vedrørende øget miljøbelastning skal jeg anføre, at der er intet, der tyder på, at den miljømæssige effekt er større ved anvendelse af store fartøjer end ved små. Effekten af råstofindvinding på havet afhænger primært af den indvundne mængde og den intensitet, hvormed indvindingen sker. Regulering af indvindingen – og hermed sikring af miljøbeskyttelsen - sker gennem vilkår i den enkelte indvindingstilladelse.

Ad pkt. 3)

Kritikpunkterne relaterer sig til det materiale, som Rohde Nielsen A/S forelagde for udvalget i forbindelse med foretræde vedrørende L 161 i folketingsåret 2006-07. Jeg skal derfor overordnet henviser til den tidligere miljøministers besvarelse af spørgsmål 26 ad L 161, som er vedlagt.

Yderligere ad pkt. 3 b)

Der forventes fortsat at være behov for de eksisterende mindre danske skibe til den løbende råstofforsyning fra havet, fordi størrelsen er tilpasset af-

sætningen og den begrænsede kapacitet på landingspladserne, og fordi de samtidig er egnede til mindre anlægsopgaver, f.eks. i havne med lav vanddybde. De danske besejlingsforhold og forholdene ved kystfodring på Vestkysten taget i betragtning er det forventningen, at det også fremover vil være de mindre skibsstørrelser, som vil dominere i danske farvande.

I det omfang, der i dag foretages omlosning af materialer i danske havne inden eksport, er dette ikke foranlediget af bestemmelser i råstofloven.

Yderligere ad pkt. 3 d)

Spørgsmålet om eneret er en central forudsætning for virksomhedernes incitament til at investere. Det er således afgørende for udbudsordningens funktion, at efterfølgende indvindingstilladelser gives med eneret af en længde, som gør det muligt for indehaveren at tilrettelægge en langsigtet og rentabel indvinding. Enerettens længde skal kunne udgøre incitament til udbygning af firmaets kapacitet og samtidig give mulighed for afskrivning af afholdte investeringer.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger skal de nærmere regler fastsættes efter forhandling med Konkurrencestyrelsen. De pågældende hørings svar oversendes til Konkurrencestyrelsen til brug for forhandlingerne.

Jeg henviser i øvrigt til henvendelse af 22. april 2009 fra Dansk Byggeri og DI, jf. L 190 – bilag 3, som giver udtryk for det modsatte synspunkt vedrørende eneret.

Yderligere ad pkt. 3 f)

Lovforslaget lægger op til en øget konkurrence mellem indvinderne af råstoffer på havet, hvilket alt andet lige forudsættes at føre til faldende priser på materialer fra havbunden. Vederlaget vil medføre en begrænset stigning i virksomhedernes omkostninger. Størrelsen af vederlaget vil afhænge af den måde, den enkelte virksomhed konkret ønsker at tilrettelægge sin indvinding.